دنیای اقتصاد
گروه اندیشه
۵۲۱۸۹۳۶۶
andisheh@den.ir

آینده توسعه اقتصادی بسیار متفاوت از گذشته آن خواهد بود

بازاندیشی در اقتصاد توسعه

دنی رودریک
اقتصاددان دانشگاه هاروارد

گوردون هنسون
استاد سیاست شهری دانشگاه هاروارد

روهان ساندو
اقتصاددان دانشگاه هاروارد

اقتصاد جهانی در حال ورود به مرحله جدیدی است که در آن، امنیت ملی و اهداف ژئوپلیتیک سهم بسیار بزرگ‌تری در دستور کار سیاستگذاری دولت‌ها پیدا کرده‌اند. حتی اگر افول چندجانبه‌گرایی و افزایش حمایت‌گرایی تجاری در اقتصادهای پیشرفته را نادیده بگیریم، «صنعتی‌شدن صادرات‌محور» دیگر مانند گذشته جذابیت و فروغ خود را به عنوان ابزاری مطمئن برای رشد اقتصادی و اشتغال‌زایی از دست داده است. در همین حال، تغییرات اقلیمی همچنان تهدیدی همیشگی به شمار می‌رود، درحالی که انقلاب انرژی‌های تجدیدپذیر هم امیدبخش است و هم فرصت‌های تازه‌ای برای تغییرات ساختاری پیش روی ما می‌گذارد.

سازگار شدن با این تحولات و شوک‌های بزرگ، نیازمند بازاندیشی اساسی در راهبردهای رشد، هم در کشورهای با درآمد پایین و هم در کشورهای با درآمد متوسط است. تمرکز سیاست‌ها باید از صنایع صادرات‌محور تغییر کند و به‌سمت اکثریت قاطع مردم در این کشورها جلب شود؛ کسانی که در بخش‌های سنتی و غیرقابل مبادله (غیرتجارت‌پذیر) خدمات مشغول به کارند. بهبود وضعیت معیشتی و کاری دست‌فروشان، کارکنان خویش‌فرما و پلتفرمی (اقتصاد گیگ)، صاحبان کسب‌وکارهای خرد و سایر افرادی که پای بازارهای جهانی هرگز به زندگی‌شان باز نشده است، بسیار بیشتر از کارهایی نظیر مونتاژ گوشی‌های هوشمند به توسعه اقتصادهای ملی کمک خواهد کرد. بنابراین، برای سیاستگذاران عاقلانه‌تر آن است که هرچه زودتر خود را با این واقعیت جدید تطبیق دهند.

هدف اصلی توسعه اقتصادی تغییری نکرده است: افزایش بهره‌وری نیروی کار و فراهم کردن فرصت دستیابی به درآمدی شایسته و آبرومندانه. در گذشته، راهبردهای موفق رشد بر دو پایه اصلی تاکید داشتند: «ارتقای توانمندی‌های بنیادی»، در کنار «تغییر ساختاری». مؤلفه‌های بنیادی بر بهبود حکمرانی، نهادسازی، یکپارچه‌سازی بازارها و پرورش سرمایه انسانی تمرکز داشتند. تغییر ساختاری نیز از طریق صنعتی‌شدن محقق می‌شد؛ یعنی تبدیل کشاورزان معیشتی روستاها به نیروی کار کارخانه‌های شهری. هرچه سرعت صنعتی‌شدن بیشتر بود، رشد اقتصادی حاصل از آن نیز سریع‌تر رخ می‌داد؛ و هرچه سرمایه‌گذاری در بنیان‌ها و مؤلفه‌های اصلی بیشتر می‌شد، احتمال دستیابی به رشد پایدار بالاتر می‌رفت.

الگوهای اشتغال

اما آن الگوی قدیمی تنها تا حدی توانسته جوابگو باشد و به نظر می‌رسد ظرفیت آن برای بسیاری از اقتصادهای در حال توسعه عملا به پایان رسیده است. برای درک بهتر، کافی است الگوهای آتی اشتغال را در جهان در حال توسعه بررسی کنیم. بر اساس روندهای فعلی در زمینه‌های جمعیت‌شناسی، تحصیلات، تجارت و صنعتی‌شدن، می‌توانیم پیش‌بینی‌های تقریبی و کلی از ترکیب مشاغل در دهه آینده ارائه دهیم. می‌توان مشاغل یک دهه بعد را برای تمامی اقتصادهای در حال توسعه، به استثنای چین (که به دلیل پیشتازی استثنایی‌اش در تولید و صنعت، نیازمند تحلیل جداگانه‌ای است)، بر اساس دو معیار دسته‌بندی کرد: «میزان تحصیلات مورد نیاز (دانشگاهی/غیردانشگاهی)» و «میزان مواجهه با تجارت بین‌الملل (در معرض تجارت/محفوظ از تجارت)». در ادامه، نمونه‌هایی از مشاغل مربوط به هر گروه آورده شده است.

این آمارها نتایج و پیامدهای بسیار قابل توجهی را در بر دارند. نخست آنکه اکثریت قاطع نیروی کار، تحصیلات دانشگاهی نخواهند داشت. دوم اینکه بیش از سه چهارم آنها در شغل‌هایی فعالیت خواهند کرد که نه از طریق تجارت بین‌الملل و نه از طریق «برون‌سپاری فرامرزی» (امکان سپردن کار به کشور دیگر)، مستقیما در معرض اقتصاد جهانی قرار نمی‌گیرند. اما مهم‌ترین نکته این است که حدود دو سوم از نیروی کار جهان در حال توسعه، در مشاغلی حضور خواهند داشت که نه نیازمند تحصیلات دانشگاهی است و نه محصول یا خدمت آنها قابل مبادله و تجارت بین‌المللی است. این مشاغل در حال حاضر بهره‌وری بسیار پایینی دارند و عمدتا جزو مشاغل غیررسمی به شمار می‌روند؛ نظیر دست‌فروشی، کارهای خدماتی در منازل و رستوران‌ها، و کشاورزی معیشتی و خودمصرفی.

نتیجه‌گیری اجتناب‌ناپذیری که از این واقعیت به دست می‌آید این است که روش‌های سنتی تحول مولد یعنی سرمایه‌گذاری در آموزش‌های رسمی مرسوم و صنعتی‌شدن صادرات‌محور، دیگر نمی‌توانند تعداد زیادی شغل با کیفیت و خوب ایجاد کنند. در نتیجه، این راهبردها تاثیر چندانی بر بهبود فرصت‌های درآمدی برای اکثریت نیروی کار در اقتصادهای در حال توسعه نخواهند داشت. در عوض، چالش اصلی و مرکزی توسعه اقتصادی در دنیای امروز این است که چگونه می‌توان بهره‌وری را در مشاغل غیرتجارت‌پذیر (غیرقابل مبادله) که عمدتا در بخش خدمات قرار دارند و نیازی هم به مدرک دانشگاهی ندارند، افزایش داد. این پرسش کلیدی باید مبنا و چارچوب تمامی بحث‌ها درباره آینده راهبردهای توسعه قرار گیرد.

خدمات غیرقابل مبادله (غیرتجارت‌پذیر)

اوایل امسال، ما «ابتکار تحول اقتصاد جهانی» را در مدرسه کندی دانشگاه هاروارد راه‌اندازی کردیم تا به سیاستگذاران در یافتن پاسخ برای این چالش بزرگ توسعه اقتصادی کمک کنیم. نخستین همایش ما بر پژوهش‌های جدیدی درباره اهمیت بخش خدمات در رشد اقتصادی تمرکز داشت؛ به ویژه شواهد و یافته‌های اخیر محققانی چون تیانیو فن، مایکل پیترز، بودان ژانگ و فابریسیو زیلبوتی که نشان می‌دهند رشد بهره‌وری قابل توجهی در بسیاری از خدمات غیرتجارت‌پذیر رخ داده است؛ خدماتی که به طور سنتی راکد و کم‌بازده پنداشته می‌شدند. در عین حال، گفت‌وگوهای ما نشان داد که بسیاری از رهبران اقتصادهای در حال توسعه همچنان با سرسختی بر «صنعتی‌شدن» به عنوان تنها ابزار تنوع‌بخشی به اقتصاد، گذار به انرژی‌های سبز، توسعه صادرات و رشد اقتصادی تاکید دارند. چرا که از نظر آن‌ها، بخش خدمات در اکثر این کشورها عمدتا یادآور فعالیت‌های کم‌مهارت، کم‌بهره‌ور و صرفا ابزاری برای بقای روزمره است.

شکی نیست که بخش صنعت و تولید به دلایل متعدد (از جمله سرریزهای بهره‌وری و یادگیری، جذب سرمایه‌گذاری و حفظ امنیت ملی) اهمیت والایی دارد؛ اما این بخش دیگر آن موتور اشتغال‌زایی عظیمی که در گذشته بود، نیست. تولید صنعتی در اکثر کشورها و بخش‌ها، به شدت سرمایه‌برتر (متکی بر ماشین‌آلات و فناوری) شده است. رشد بهره‌وری در کانون‌های ایزوله‌ی صنعتی، اگر نتواند برای مابقی جمعیت کشور شغل ایجاد کند، معنا و ارزشی برای توسعه کلان اقتصادی نخواهد داشت. تمرکز محض بر بخش‌هایی مانند نیمه‌هادی‌ها (تراشه‌ها)، مونتاژ گوشی‌های هوشمند یا خودروهای برقی به خودی خود باعث ایجاد رشد فراگیر نخواهد شد. تمرکز اصلی باید بر ایجاد رشد بهره‌وری در فعالیت‌هایی باشد که بخش اعظم مشاغل در آنجا قرار دارند و در آینده نیز قرار خواهند داشت. ما به نسخه به‌روزرسانی‌شده‌ای از همان «سیاست‌های صنعتی» نیاز داریم که زمانی برای رشد تولید صنعتی عالی عمل می‌کردند، با این تفاوت که این بار باید این سیاست‌ها را عمدتا برای بخش خدمات غیرتجارت‌پذیر به کار بگیریم.

این راهبرد جدید بر دو پایه و ستون اصلی استوار است: یک پایه بر «سمت عرضه نیروی کار» یعنی آموزش‌های فنی‌وحرفه‌ای و ارتقای مهارت‌های نیروی کار تمرکز دارد؛ پایه دیگر بر سمت تقاضای نیروی کار» یعنی تقویت بهره‌وری بنگاه‌ها و کسب‌وکارهای محلی متمرکز است. برای آنکه بیشترین تاثیر ممکن بر ایجاد اشتغال مولد حاصل شود، این دو روی سکه باید به صورت کاملا هماهنگ و یکپارچه پیش بروند.

پیش‌بینی‌های ما نشان می‌دهد که برای اکثر کارگران در اقتصادهای در حال توسعه و تا آینده‌ای قابل پیش‌بینی، ورود به بازار کار به صورت یک جهش مستقیم از دوره دبیرستان به دنیای کار خواهد بود. برای اینکه این ورود و گذار با موفقیت انجام شود، باید در رویکرد خود نسبت به توسعه و پرورش نیروی کار تجدیدنظر کنیم. امروزه آموزش‌های دوره دبیرستان در بسیاری از کشورها، کمک چندانی به افزایش قدرت درآمدزایی افراد نمی‌کند؛ زیرا کلاس‌های درس نه بر مهارت‌های شغلی مورد نیاز کارفرمایان تمرکز دارند و نه مهارت‌های نرم لازم برای یافتن شغل مناسب و پیشرفت شغلی را به دانش‌آموزان می‌آموزند.

فرصت‌هایی برای تغییر

با این حال، فرصت‌های فراوانی برای ایجاد تغییر وجود دارد. بسیاری از اقتصادهای در حال توسعه به تازگی دوره دوم دبیرستان (سنین ۱۵ تا ۱۸ سال) را اجباری کرده‌اند یا در حال بررسی اجباری کردن آن هستند. این اقدام، فرصت طلایی و پنجره جدیدی باز می‌کند تا آموزش‌های مهارتی و فنی‌وحرفه‌ای در سیستم‌های آموزشی جایگزین الگوهای ناموفق گذشته شوند. شواهد معتبری وجود دارد که نشان می‌دهد این گونه آموزش‌ها در محیط‌ها و بسترهای گوناگون می‌توانند بسیار موثر واقع شوند. علاوه بر این، دیجیتالی‌شدن روزافزون داده‌های مربوط به آموزش و اشتغال، حتی در کشورهای با درآمد پایین، این امکان را فراهم کرده است که برنامه‌هایی متناسب با نیازهای خاص بازارهای محلی کار طراحی، آزمایش و اجرا شوند؛ امری که پیش از این حتی قابل تصور هم نبود. در کشورهای با درآمد بالا و برخی کشورهای با درآمد متوسط، برنامه‌های فنی و شغلی مقطع زیر کارشناسی (کاردانی و مهارتی)، نیروی کار را برای شغل‌های مناسب در بخش‌های بهداشت و درمان، ساخت‌وساز، خدمات شخصی، و پشتیبانی و زیرساخت‌های فناوری اطلاعات آموزش می‌دهند. با اعمال تغییرات و تعدیل‌های مناسب، این رویکردها به راحتی در سراسر جهان در حال توسعه نیز قابل پیاده‌سازی و استفاده هستند. در سمت تقاضای نیروی کار، ما به سیاست‌های صنعتی جدیدی نیاز داریم که با ساختار بنگاه‌ها و کسب‌وکارهای کوچک‌تر، که بخش اعظم خدمات را تشکیل می‌دهند، سازگاری داشته باشد. یک راهبرد در این زمینه، تشویق و ترغیب شرکت‌های بزرگ به سرمایه‌گذاری بر روی توانمندی‌های تامین‌کنندگان خرد یا سایر بنگاه‌های کوچک است. به عنوان مثال، شرکت‌های پلتفرمی بزرگ می‌توانند به خرده‌فروشی‌ها، رستوران‌ها و کارکنان پلتفرمی (گیگ) که از سیستم‌های آنها استفاده می‌کنند، خدمات بازاریابی و کمک‌های فنی ارائه دهند. دولت‌ها می‌توانند این شرکت‌های بزرگ را هل دهند تا اقدامات بیشتری انجام دهند؛ همچنین دولت‌ها می‌توانند با صادرکنندگان باتجربه، فعالان معدنی و خرده‌فروشان بزرگ همکاری کنند تا شبکه تامین‌کنندگان محلی خود را گسترش داده و سطح بهره‌وری آنها را ارتقا بخشند. علاوه بر این، بسیاری از کارفرمایان بزرگ دارای برنامه‌های آموزشی اختصاصی هستند که می‌توان آنها را بازطراحی کرد تا طیف وسیع‌تری از کسب‌وکارهای کوچک‌تر نیز از آنها بهره‌مند شوند.

راهبرد دیگر این است که منابع و امکانات عمومی افزایش‌دهنده بهره‌وری مستقیما در اختیار کسب‌وکارهای خرد و کوچک قرار گیرد. البته همین حالا هم بسیاری از دولت‌ها خدماتی از قبیل اعطای وام یا برگزاری دوره‌های آموزش مدیریت ارائه می‌دهند، اما این برنامه‌ها معمولا مستقیما «افزایش بهره‌وری» را هدف قرار نمی‌دهند و کمتر پیش می‌آید که موانع و محدودیت‌های واقعی پیش‌روی کسب‌وکارهای کوچک را در نظر بگیرند. شواهد به دست آمده از مداخلات حمایتی در اقتصادهای در حال توسعه نشان می‌دهد که ارائه آموزش‌های مدیریتی دقیق و هدفمند، کمک‌های بازاریابی و فراهم کردن فناوری‌های مناسب می‌تواند بهره‌وری و اشتغال را حتی در بنگاه‌های کوچک غیررسمی به شکل چشمگیری ارتقا دهد.

یادگیری و آزمون‌گری (تجربه‌گرایی)

از این سیاست‌های تازه، چه آنها که بر نیروی کار تمرکز دارند و چه آنها که بر بنگاه‌ها متمرکزند، چند پیام کلیدی دستگیرمان می‌شود:

نخست اینکه، کلید اصلی توسعه اقتصادی در دست «ایجاد مشاغل مولد» است و هرچه تعداد این مشاغل بیشتر باشد، نتیجه بهتر خواهد بود. فناوری، نوآوری، صادرات و حتی خود رشد اقتصادی، اگر تنها به نفع قشر باریک و محدودی از نیروی کار تمام شوند، ناقص و ناکافی خواهند بود.

دوم اینکه، موفقیت در جبهه توسعه تا حد زیادی به سرنوشت «بخش خدمات غیرتجارت‌پذیر» بستگی دارد. با اینکه این بخش در اختیار بنگاه‌های کوچک‌تر است، اما بیشترین تعداد شغل را ایجاد می‌کند. بدون افزایش چشمگیر در بهره‌وری این بخش، متوقف شدن قطار توسعه امری حتمی خواهد بود.

موفقیت در این مسیر نیازمند شکل‌گیری فرهنگ «یادگیری و آزمون‌گری» است. دولت‌ها نمی‌توانند از پیش برندگان را دست‌چین کنند، زیرا قبلا نمی‌دانند دقیقا چه چیزی جواب خواهد داد و چه چیزی شکست خواهد خورد. این عدم قطعیت باید در برنامه‌ریزی‌های دولتی گنجانده شود. رویکردهای دستوری و از بالا به پایین که بر باران دادن و چارچوب‌های سخت و تغییرناپذیر متکی هستند، باید جای خود را به رویکردهای مشارکتی، گام‌به‌گام و انعطاف‌پذیری بدهند که قابلیت اصلاح مداوم دارند و تمرکزشان بر برطرف کردن موانع کسب‌وکارها از طریق حمایت‌های عمومی است.

معروف است که «ژنرال‌های نظامی همواره خود را برای جنگ قبلی آماده می‌کنند!» فعالان و سیاستگذاران عرصه توسعه باید از تکرار این اشتباه بزرگ پرهیز کنند و رویکردهای جدیدی را که متناسب با شرایط دگرگون‌شده دنیای امروز است، با آغوش باز بپذیرند.

نوبت دوم

موضوع مزایده شماره ۵۰۰۵۰۰۱۰۶۳۰۰۰۰۸۳:

بهره‌برداری از منافع رستوران خلیج فارس

شرکت سهامی نمایشگاه های بین المللی ج.ا.ایران

شرکت سهامی نمایشگاه های بین المللی ج.ا.ایران در نظر دارد مزایده عمومی فوق‌الذکر را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری از دریافت اسناد مزایده تا ارائه پیشنهادات مزایده‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) در بخش کارتابل اجاره، به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مزایده‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مزایده محقق سازند.

تضمین شرکت در مزایده:

شماره مزایده: ۵۰۰۵۰۰۱۰۶۳۰۰۰۰۸۳: به مبلغ ۹/۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

ضمانت‌نامه بانکی به نفع مزایده‌گذار(شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین المللی) طبق فرمت مندرج در آیین نامه تضمین معاملات دولتی(موضوع تصویب نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ ه مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ هیات وزیران)که اعتبار آن کمتر از سه ماه نبوده و برای سه ماه دیگر نیز قابل تمدید باشد. (درج شود جهت شرکت در مزایده) و یا فیش واریزی

آخرین مهلت دریافت اسناد مزایده از سامانه ستاد ایران:	ساعت: ۱۵	روز: سه‌شنبه	تاریخ: ۱۴۰۵/۰۶/۲۴
آخرین مهلت تحویل پاکات در سامانه ستاد ایران:	ساعت: ۱۵	روز: یکشنبه	تاریخ: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵

آدرس: تهران-بزرگراه شهید چمران-خیابان سنول -شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین المللی- تلفن: ۲۱۹۱۲۸۳۳-۲۱۹۱۲۴۷۱

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:

مرکز تماس ۱۴۵۶. دفتر ثبت نام: ۸۵۱۹۳۷۶۸ و ۸۸۹۶۹۷۳۷

شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین المللی ج.ا.ایران

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی به صورت یک مرحله‌ای نوبت اول

شرکت پالایش نفت لاوان درنظردارد درخواست‌های زیر را پس از انجام فرآیند ارزیابی کیفی و احراز صلاحیت از طریق مناقصه عمومی به شرکت‌های مجرب و واجد شرایط واگذار نماید.

خرید، نصب وراه‌اندازی لایسنس دستگاه‌های فورتی وب وفورتی گیت تقاضای شماره RLD-0500067-LA

(مجوز شماره ۱۰۵۳۷۸۰۰۳)-(میزان سپرده- ۷،۳۲۲،۴۴۰،۰۰۰ ریال)-(شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران: ۲۰۰۵۰۹۳۷۶۹۰۰۰۱۱۳)

تاریخ ارسال به صفحه اعلان عمومی: ۱۴۰۵/۰۶/۲۳، مهلت دریافت اسناد: ۱۴۰۵/۰۷/۰۶، مهلت ارسال پاسخ استعلام(بارگذاری اسناد در سامانه ستاد ایران): ۱۴۰۵/۰۷/۲۰

خرید دستگاه ذخیره ساز Tape **و دستگاه ذخیره ساز** NAS **تقاضای شماره** RLD-0500071-LA

(مجوز شماره ۱۰۵۳۷۸۰۰۵)-(میزان سپرده- ۵،۱۴۲،۸۰۶،۲۳۵ ریال)-(شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران: ۲۰۰۵۰۹۳۷۶۹۰۰۰۱۱۴)

تاریخ ارسال به صفحه اعلان عمومی: ۱۴۰۵/۰۶/۲۳، مهلت دریافت اسناد: ۱۴۰۵/۰۷/۰۶، مهلت ارسال پاسخ استعلام(بارگذاری اسناد در سامانه ستاد ایران): ۱۴۰۵/۰۷/۲۰

لذا از متقاضیانی که دارای شرایط زیر می‌باشند دعوت می‌گردد تا پس از مطالعه شرایط مناقصه از طریق دریافت اسناد از سامانه ستاد ایران مطابق با اطلاعات درخواستی نسبت به دریافت اسناد و بارگذاری پاسخ استعلام در مهلت مقرر شده در سامانه مذکور اقدام نمایند تا پس از ارزیابی و تأیید صلاحیت، جهت شرکت در مناقصه اقدام لازم به‌عمل آید.

الف: شرایط انجام کار

۱- دارا بودن تجهیزات و امکانات و تخصص لازم و توانایی انجام کار

۲- دارا بودن توانایی مالی و فنی کافی جهت انجام موضوع مناقصه

۳- دارا بودن شخصیت حقوقی

۴- مناقصه گر نباید مشمول قانون منع مداخله در معاملات و مناقصات باشد.

۵- دارا بودن تاییدیه امنیتی از مرکز راهبردی افتا با گرایش نصب و پشتیبانی محصولات افتا یا امن‌سازی و مقاوم‌سازی سامانه‌ها و سرویس

ب: دریافت اسناد و ارسال پاسخ استعلام

۱- اعلام آمادگی از طریق دریافت اسناد در سامانه ستاد ایران(www.setadiran.ir) و ارسال پاسخ استعلام(مدارک ارزیابی کیفی) مطابق زمان بندی اعلام شده

۲- دریافت اسناد و بارگذاری مدارک تا تاریخ درج شده در سامانه ستاد ایران الزامی می‌باشد.

۳- کلیه مدارک باید در مهلت مقرر به‌صورت منظم و دسته بندی شده در پوشه‌های مجزا و با نام، مطابق دستور العمل بارگذاری مدارک ارزیابی کیفی پیوست اسناد مناقصه در سامانه ستاد ایران بارگذاری شوند و به مدارک ارسالی مبهم، ناقص، مخدوش و دارای مغایرت و همچنین مدارکی که بعد از مهلت مقرر ارسال گردد به‌هیچ عنوان ترتیب اثر داده نخواهد شد.

- زمان گشایش پاکات بعد از ارزیابی کیفی پیشنهادها و مطابق شرایط اعلام شده در دفترچه مناقصه به اطلاع مناقصه گران خواهد رسید.

آدرس اینترنتی شرکت پالایش نفت لاوان: www.lorc.ir

آدرس: هرمزگان، بندرعباس، گلشهر شمالی، بلوار دانشگاه، بلوار مصطفی خمینی، پلاک ۰، ساختمان آریا، طبقه همکف، کدپستی: ۷۹۱۵۳-۱۹۷۴۴

تلفن: ۰۷۱۳۸۳۱۸۸۸۱ داخلی(۱۴۷-۱۴۸) و ۰۷۱۳۸۱۷۳۴۳۰-۰۷۶۹۱۰۹۱۰۸۱، فاکس: ۳۸۳۱۸۸۸۲(۰۷۱)

آدرس ایمیل: Lavantenders@lorc.ir

مدیریت بازرگانی شرکت پالایش نفت لاوان

آگهی شناسایی پیمانکار (نوبت اول)

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی به صورت یک مرحله ای

خرید، ساخت و نصب مخازن ذخیره R-9051، R-9050، R-9030، R-9029، R-9028، R-9004 **امور پیمانی** MO-1405155

(مجوز شماره ۱۰۵۳۷۸۰۰۹)-(میزان سپرده- ۲۹۵،۲۷۴،۷۴۶،۰۰۰ ریال)-(شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران: ۲۰۰۵۰۹۳۷۶۹۰۰۰۱۱۰)

تاریخ ارسال به صفحه اعلان عمومی: ۱۴۰۵/۰۶/۲۳، مهلت دریافت اسناد: ۱۴۰۵/۰۷/۰۶ ، مهلت ارسال پاسخ استعلام(بارگذاری اسناد در سامانه ستاد ایران): ۱۴۰۵/۰۷/۲۰

شرکت پالایش نفت لاوان درنظردارد خرید، ساخت و نصب مخازن ذخیره R-9051، R-9050، R-9030، R-9029، R-9028، R-9004 را پس از انجام فرآیند ارزیابی کیفی و احراز صلاحیت از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار با سابقه، مجرب و واجد شرایط واگذار نماید.

لذا از متقاضیانی که دارای شرایط زیر می‌باشند دعوت می گردد تا پس از مطالعه شرایط مناقصه از طریق دریافت اسناد از سامانه ستاد ایران مطابق با اطلاعات درخواستی نسبت به دریافت اسناد و بارگذاری پاسخ استعلام در مهلت مقرر شده در سامانه مذکور اقدام نمایند تا پس از ارزیابی و تأیید صلاحیت، جهت شرکت در مناقصه اقدام لازم به‌عمل آید.

الف: شرایط انجام کار

۱- توانمندی و تسلط بر انجام کار، دارا بودن دانش فنی و امکانات و تجهیزات کامل موضوع مناقصه

۲- توانمندی در ارائه سپرده شرکت در مناقصه

۳- دارا بودن شخصیت حقوقی

۴- مناقصه گر نباید مشمول قانون منع مداخله در معاملات و مناقصات باشد.

۵- شرکت‌های مستقل دارای گواهی صلاحیت معتبر پیمانکاری از سازمان برنامه و بودجه با حداقل پایه(۲) در رشته نفت و گاز در زیر رشته تأسیسات فرآیندی نفت، گاز، پتروشیمی یا خطوط انتقال و ذخیره نفت و گاز را داشته باشند.

۶- مناقصه گران می‌بایست تجربه و سابقه ساخت مخازن ذخیره طی ۱۰ سال گذشته را در کارنامه خود داشته باشند.

ب: دریافت اسناد و ارسال پاسخ استعلام

۱- اعلام آمادگی از طریق دریافت اسناد در سامانه ستاد ایران(www.setadiran.ir) و ارسال پاسخ استعلام مطابق زمان بندی اعلام شده

۲- دریافت اسناد و بارگذاری مدارک تا تاریخ درج شده در سامانه ستاد ایران الزامی می‌باشد.

۳- کلیه مدارک باید در مهلت مقرر به‌صورت منظم و دسته بندی شده در پوشه‌های مجزا و با نام مطابق دستور العمل بارگذاری مدارک ارزیابی کیفی پیوست اسناد مناقصه در سامانه ستاد ایران بارگذاری شوند و به مدارک ارسالی مبهم، ناقص، مخدوش و دارای مغایرت و همچنین مدارکی که بعد از مهلت مقرر ارسال گردد به‌هیچ عنوان ترتیب اثر داده نخواهد شد.

زمان گشایش پاکات بعد از ارزیابی کیفی پیشنهادها، طی دعوت‌نامه ارسال پاکات پیشنهاد به مناقصه گران احراز صلاحیت شده اعلام خواهد شد.

آدرس اینترنتی شرکت پالایش نفت لاوان: www.lorc.ir

آدرس: هرمزگان، بندرعباس، گلشهر شمالی، بلوار دانشگاه، بلوار مصطفی خمینی، پلاک ۰، ساختمان آریا، طبقه همکف، کدپستی: ۷۹۱۵۳-۱۹۷۴۴

تلفن: ۰۷۱۳۸۳۱۸۸۸۱ داخلی(۱۴۷-۱۴۸) و ۰۷۱۳۸۱۷۳۴۳۰-۰۷۶۹۱۰۹۱۰۸۱، فاکس: ۳۸۳۱۸۸۸۲(۰۷۱)

آدرس ایمیل: Lavantenders@lorc.ir

مدیریت بازرگانی شرکت پالایش نفت لاوان